

پرونده

ضمیمه نوجوان

شماره ۱۲۴ ■ ۲۶ آبان ۱۴۰۱

نوجوان
باز

در برخورد با آدم‌ها ن رقم می‌خورد

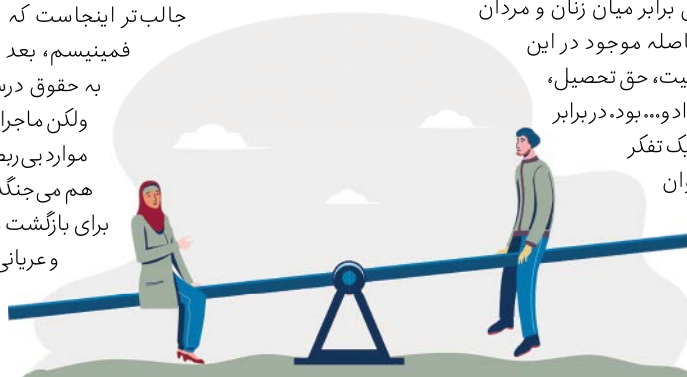
تبعیض

آدم‌ها اما حق‌تان را خورده‌اند؟ تا حالا بین شما و دیگران فرق می‌باشد چرا که برخورد دیگران با او در یک موضوع مشترک با مخاطب کلاف این شماره نوجوانه هستید.

زن و مرد

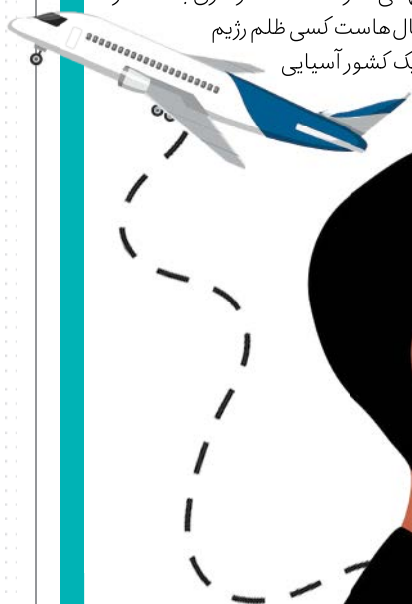
حالا که زده‌ایم به دل تاریخ، از یک اتفاق دیگر هم بگوییم بد نیست. مدت‌ها پیش، در امپراتوری‌های بزرگ و تمدن‌های قدیمی، زن‌ها از خیلی حقوق محروم بودند. از جمله این حقوق حق رای، حق کار، حق کار دولتی، درآمد یکسان، پرداختی برابر میان زنان و مردان و از بین بردن فاصله موجود در این مسأله، حق مالکیت، حق تحصیل، حق امضای قرارداد و... بود. در برابر این ظلم آشکار، یک تفکر راه افتاد با عنوان «فمینیسم». خوب چند وقتی این جریان کارآمد

بود و بسیاری از این حقوق در جوامع بشری به رسمیت شناخته شد، گو این‌که کشورهای اسلامی در این حوزه پیشران بودن. البته جز عربستان که تا همین اواخر حتی زنان در آن اجازه رانندگی نداشتند و عجیب است که امروز خیلی از زنان و دختران ما از شبکه‌های ایرانی با پشتیبانی عربستان سعودی سرخط می‌گیرند. نکته جالب‌تر اینجاست که این جنبش فمینیسم، بعد از دستیابی به حقوق درست مدنظر، ولیکن ماجرانموده و برای مواردی ربط و حتی غلط هم می‌جنگد. مثلاً تلاش برای بازگشت به عصر حجر و عریانی.

جهان و خاورمیانه

حرف از عربستان شد، یک اشاره‌ای هم بکنیم به نوعی از تبعیض در فضای بین‌الملل و رویکرد سیاسی. حسابش را بکنید روسیه را به بهانه جنگ با اوکراین از جام جهانی کنار گذاشته‌اند و کاری به کشتار سعودی‌ها در یمن ندارند. این‌که تازه خوب است، فکرش را کنید سال‌هاست کسی ظلم رژیم اشغالگر قدس را در فلسطین و نوار غزه نمی‌بیند. بعد کافی است یک کشور آسیایی کمی شلوغ شود، انواع و اقسام بیانیه‌های حقوق بشری امضا می‌کنند. در مورد کشور خودمان که لااقل بارها شاهد این موضوع بوده‌ایم، یا مثلاً در اروپا و آمریکا هر بلایی بخواهند سر رسانه‌ای که بخواهد دم از حقیقت بزند، می‌آورند و تازه فیلم و سریالش را هم می‌سازند و پز این ماجرا را می‌دهند، بعد اگر در ایران یک روزنامه را به خاطر توهین به مقدسات ببندند، فریاد آزادی بیان‌شان گوش فلک را کر می‌کند. شاید بدترین نوع تبعیض در دنیای امروزی همین تبعیض‌های سیاسی است که جان و مال و آب و خاک هزاران نفر را تهدید می‌کند.

سفید و سیاه

یک تبعیض تاریخی هم وجود دارد که برمی‌گردد به رنگ پوست. یعنی فاصله انسان‌ها از خط استوا که طبیعتاً نقش زیادی در رنگ پوست‌شان هم دارد، معیاری بوده برای ارزش‌گذاری روی آنها. تاریخ نشان داده است که تمدت‌ها سیاه‌پوستان مورد اذیت و آزار سفیدپوستان به‌ویژه در کشورهای متمدنی مثل آمریکا و برخی کشورهای اروپایی قرار می‌گرفتند و اصلاً به عنوان برده به کار گرفته می‌شدند اما خوشبختانه این اتفاق برای مدت‌ها پیش است. یک چیزی در حدود پنج ساعت قبل از این‌که شما این مطلب را بخوانید. چون در همین فاصله کم حتماً چند سیاه‌پوست در آمریکا در اثر لطف سفیدپوستان، راهی دیار باقی شده است. حالا یا از طریق فارتان روی گردن یا از طریق شلیک گلوله و امثال آن. من هروقت می‌خواهم عمق فاجعه را بفهمم یک بار می‌نشینم پای دیدن فیلم جنگوی آزادشده. وقتی صحنه مبارزه اجباری برده‌های

سیاه تا پای جان را می‌بینی، تازه می‌فهمی تبعیض یعنی چه.

۲۷ آبان

بد نیست یک ماجرای جالب را که دقیقاً به همین روزها در سال ۱۳۵۸ برمی‌گردد مرور کنیم.

دو هفته پس از تسخیر لانه جاسوسی آمریکا در تهران توسط دانشجویان پیرو خط امام، به امر امام خمینی، گروهان‌های زن و سیاه‌پوست آمریکایی، در ۲۷ آبان ۱۳۵۸ آزاد شدند. حضرت امام خمینی (ره) با این اعتقاد که زنان و سیاه‌پوستان آمریکایی، در اصل در ردیف مستضعفان جامعه آمریکایی هستند و ناخواسته به چنین مأموریت‌هایی اعزام می‌شوند، دستور آزادی آنان را صادر فرمودند. حضرت امام در پیام خود مورخ ۲۶ آبان ۱۳۵۸ از دانشجویان خواستند این افراد که جاسوسی آنان ثبت نشده باشد به وزارت خارجه تحویل دهند و فوراً از ایران خارج کنند. این خاص‌ترین تبعیض تاریخی بود که امام (ره) در آن زمان رقم زدند.

